

υποθέσεις όχι σαν Επαρχιακοί Δικαστές αλλά σαν Δικαστές του συγκεκριμένου Δικαστηρίου στο οποίο παρακάθονται για να εφαρμόσουν την εξειδικευμένη νομοθεσία. Τέτοια Δικαστήρια λειτουργούν στον τομέα του Οικογενειακού Δικαίου, στον τομέα του Ενοικιοστασίου δηλαδή ελεγχόμενων ενοικιάσεων στον τομέα του Εργατικού Δικαίου συμπεριλαμβανομένων και θεμάτων Ταμείων Προνοίας, αδειών κλπ ως επίσης και στο πλαίσιο εφαρμογής του Στρατιωτικού Κώδικα Στρατιωτικά Δικαστήρια. Τέλος να υπενθυμίσουμε ότι εξακολουθούν να λειτουργούν τα Εκκλησιαστικά Δικαστήρια στην βάση του άρθρου 111 του Συντάγματος ως επίσης και του Καταστατικού της Παναγιότατης Εκκλησίας της Κύπρου το οποίο τροποποιήθηκε πρόσφατα. Επίσης λειτουργούν Διοικητικές Αρχές που ακούουν Ιεραρχικές Προσφυγές και ενεργούν σαν Οιονεί Δικαστήρια.

ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ:

Όπως αναφέραμε πιο πάνω με βάση το Άρθρο 111 του Συντάγματος κάθε θέμα που είχε σχέση με τον γάμο όπως επίσης και το διαζύγιο ή τας οικογενειακές σχέσεις διαγιγνώσκεται από Οικογενειακό Δικαστήριο το οποίο στην πραγματικότητα ήταν Εκκλησιαστικό όπως λειτουργούσε δυνάμει του Άρθρου 111 (2) του Συντάγματος. Η πρόνοια αυτή τροποποιήθηκε με την πρώτη τροποποίηση του Συντάγματος Νόμο 95/89 του 1989 αφού προηγήθηκε η νομοπροπαρασκευαστική Επιτροπή για τον εκσυγχρονισμό του Οικογενειακού Δικαίου η οποία λειτούργησε από το 1982 και έπειτα διορισθείσα από τον τότε Υπουργό Δικαιοσύνης κ. Φοίβο Ν. Κληρίδη. Η Επιτροπή λειτούργησε με Πρόεδρο της τον τότε Δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου κ. Λουκή Σαββίδη και Μέλη της, τους Λιάνα Νικολάου, νυν Επίτροπο Διοίκησης και δικηγόρους τον Ανδρέα Λαδά και Δρ. Χρίστο Κληρίδη. Το έργο της η Επιτροπή συνέχισε και αποπεράτωσε με Υπουργό Δικαιοσύνης τον Δημητράκη Λιβέρα, υπέβαλε την έκθεση της και τελικά στην βάση της μετά από διάφορες τροποποιήσεις εγκρίθηκε ένα νέο πλαίσιο του Οικογενειακού Δικαίου, που είχε σαν αποτέλεσμα

την θέσπιση μεταξύ άλλων του Νόμου 23/90 ο οποίος προνοεί για την ίδρυση και λειτουργία γενικότερα των Οικογενειακών Δικαστηρίων. Ο Νόμος τέθηκε σε εφαρμογή άμεσα και με βάση τον Νόμο αυτόν, όπως τροποποιήθηκε συγκροτήθηκαν στην Κύπρο Οικογενειακά Δικαστήρια για διαζύγια που απαρτίζονται από τρεις Δικαστές όπως προβλέπεται στην σχετική υπό παράγραφο (α) της παραγράφου 2 (Α) του Άρθρου 111 του Συντάγματος και σε κάθε άλλη Δίκη από ένα Δικαστή του Οικογενειακού Δικαστηρίου. Έγινε πρόνοια στο Άρθρο 3 (2) του Νόμου ότι σε περίπτωση που Εκκλησία δεν θα αποδεχόταν να διορίσει κληρικό πρόεδρο του Οικογενειακού Δικαστηρίου για να προεδρεύει στις Δίκες Διαζυγίου τότε το Ανώτατο Δικαστήριο διορίζει τον Πρόεδρο του Οικογενειακού Δικαστηρίου κάτι το οποίο έγινε στην πορεία. Η Πρόνοια για συμμετοχή κληρικών στα Οικογενειακά Δικαστήρια έγινε σαν μια ύστατη προσπάθεια να συμμετάσχει και η Εκκλησία στον εκσυγχρονισμό του Δικαίου πλήν όμως προσέκρουσε στη άρνηση της Εκκλησίας. Με βάση το Άρθρο 4 για κάθε Επαρχία συγκροτείται ένα Οικογενειακό Δικαστήριο υπό την αίρεση ότι το Ανώτατο Δικαστήριο μπορεί να μεταβάλει τον αριθμό και τα όρια των Επαρχιών αυτών. Σαν αποτέλεσμα σήμερα λειτουργούν Οικογενειακά Δικαστήρια που εξυπηρετούν όλες τις Επαρχίες. Οι όροι υπηρεσίας με βάση Άρθρο 7 του Νόμου είναι οι ίδιοι με του Ανώτερου Επαρχιακού Δικαστή και Επαρχιακού Δικαστή. Με βάση το Άρθρο 10 του Νόμου ο Αρχιπρωτοκολλητής στο Ανώτατο Δικαστήριο και οι υπάλληλοι των Πρωτοκολλητείων των Επαρχιακών Δικαστηρίων ασκούν καθήκοντα γραμματείας των Οικογενειακών Δικαστηρίων. Η δικαιοδοσία των Οικογενειακών Δικαστηρίων καθορίζεται στα Άρθρα 11 – 15. Ασκούν την δικαιοδοσία τους δυνάμει του Άρθρου 111 του Συντάγματος και μεταξύ άλλων για θέματα διαζυγίου θρησκευτικών και πολιτικών γάμων. Επίσης έχουν δικαιοδοσία για θέματα οικογενειακών σχέσεων, θέματα γονικής μέριμνας, διατροφής, αναγνώρισης τέκνου, υιοθεσίας, περιουσιακών σχέσεων των κυπρίων και οποιαδήποτε γαμική ή οικογενειακή διαφορά. Προϋπόθεση είναι οι διάδικοι ή ένας από αυτούς να έχουν την διαμονή τους στην Δημοκρατία παρόλον που με βάση το Ευρωπαϊκό Δίκαιο τώρα πιθανόν να επαρκεί κυπριακή

αποκλειστική χρήση της κατοικίας. Ως επίσης και παραλαβής των κινητών που του ανήκουν εκτός των απολύτως απαραίτητων για την χωριστή εγκατάσταση. Σε σχέση με τις συνεδρίες του Δικαστηρίου και την μαρτυρία/απόδειξη εφαρμόζονται κατ' αναλογία οι πρόνοιες που εφαρμόζονται στα Επαρχιακά Δικαστήρια. Με βάση το Άρθρο 21 του Νόμου οι Αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων υπόκειται σε Έφεση ενώπιον Δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου το οποίο απαρτίζεται από τρεις Δικαστές του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το Εφετείο αυτό έχει εξουσία Δευτεροβάθμιου Δικαστηρίου αλλά και Πρωτοβάθμιου σε Εφέσεις ενώπιον του. Είναι σημαντικό να τονίσουμε ότι το Δευτεροβάθμιο Δικαστήριο δεν είναι το Ανώτατο Δικαστήριο αλλά είναι ένα ξεχωριστό ειδικό Εφετείο το οποίο λειτουργεί σαν τέτοιο από αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων. Συνεπώς Εφέσεις ενώπιον του δεν καταχωρούνται στο Ανώτατο Δικαστήριο, αλλά στο Δευτεροβάθμιο Οικογενειακό Δικαστήριο έστω και εάν το Πρωτοκολλητήριο του Ανωτάτου Δικαστηρίου παρέχει υπηρεσίες και έστω και αν οι Δικαστές του δευτεροβάθμιου Οικογενειακού Δικαστηρίου προέρχονται από την Οικογένεια του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Τέλος να επισημάνουμε ότι λειτουργούν στην Κύπρο και Οικογενειακά Δικαστήρια για τις θρησκευτικές ομάδες. Ο νόμος τέθηκε σε ισχύ από 1/1/1990.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΕΛΕΓΧΟΥ ΕΝΟΙΚΙΑΣΕΩΝ:

Τα Δικαστήρια αυτά λειτουργούν σήμερα δυνάμει του Περί Ενοικιοστασίου Νόμου 23/1983. Ο Νόμος αυτός τροποποιεί κωδικοποιεί και ενσωματώνει προηγούμενους Περί Ενοικιοστασίου Νόμους. Ιδιαίτερα τον Νόμο 36 του 1975 ο οποίος καταργήθηκε από τον νόμο 23 /1983. Όσον αφορά το δικονομικό πλαίσιο το Δικαστήριο λειτουργεί στην βάση Κανονισμών που θεσπίστηκαν από το Ανώτατο Δικαστήριο οι οποίοι παραπέμπουν όπου δεν γίνεται πρόνοια στην κατ' αναλογία εφαρμογή των Κανόνων Περί Πολιτικής Δικονομίας. Βλέπε Άρθρο 31 του Νόμου.

Στα Δικαστήρια Ελέγχου Ενοικιάσεων παρόλο ότι εφαρμόζεται το Δίκαιο της Απόδειξης παραδοσιακά εφαρμόζεται με κάποια χαλαρότητα ενόψει της φύσης του Δικαστηρίου το οποίο δύναται να δεχθεί μαρτυρία και να την αξιολογήσει ανεξάρτητα με το ότι με βάση το Δίκαιο της Απόδειξης δεν θα ήταν αποδεκτή η μαρτυρία αυτή ενώπιον Δικαστηρίου που επιλύει αστικές διαφορές όπως Επαρχιακού Δικαστηρίου.

Με βάση το Άρθρο 4 καθιερώνονται Δικαστήρια Ελέγχου Ενοικιάσεων ο αριθμός των οποίων δεν υπερβαίνει τα τρία. Κάθε Δικαστήριο απαρτίζεται από έναν Πρόεδρο και δυο άλλα Μέλη οι οποίοι διορίζονται από το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο. Τα δυο Μέλη αυτά διορίζονται από κατάλογο ο οποίος συμπεριλαμβάνει εκπροσώπηση των συμφερόντων των ιδιοκτητών και των ενοικιαστών. Τα Δικαστήρια Ελέγχου Ενοικιάσεων είναι τριμελή και εκπροσωπούνται σε αυτά τα συμφέροντα εξίσου από τα δυο Μέλη, εκτός του Προέδρου, των Ιδιοκτητών και των Ενοικιαστών. Δημιουργείται Γραμματεία παρά τω Δικαστηρίω σε κάθε Επαρχία η οποία διαθέτει Γραμματέα και Μέλη Προσωπικού. Σύμφωνα με το Άρθρο 5 η εκδίκαση είναι συνοπτική και όπως αναφέραμε πιο πάνω το «Δικαστήριο δεν δεσμεύεται υπό του εκάστοτε ισχύοντος δικαίου της αποδείξεως». Το Δικαστήριο επιλαμβάνεται θεμάτων που αφορούν τον καθορισμό ενοικίων κατοικιών και καταστημάτων θεσμίου

ενοικιαστή, δηλαδή ενοικιαστή σε περιοχές όπου ισχύει ο Περί Ενοικιοστασίου Νόμος (σε όλες τις πόλεις και δήμους ισχύει). Θέσμιος ενοικιαστής σύμφωνα με το Άρθρο 2 του Νόμου είναι ο ενοικιαστής ακινήτου η ενοικίασης του οποίου έχει λήξει ή τερματισθεί αλλά εξακολουθεί να κατέχει το ακίνητο. Το Υπουργικό Συμβούλιο δημοσιεύει Διάταγμα στην Επίσημο Εφημερίδα της Δημοκρατίας με το οποίο κηρύττει οποιαδήποτε περιοχή στην Κύπρο από καιρού εις καιρόν σαν ελεγχόμενη και καθορίζει σε αυτό τα ακίνητα ουσιαστικά επί των οποίων εντός της περιοχής εφαρμόζεται το εν λόγω Διάταγμα. Βλέπε Άρθρο 2 (β) (3) του Νόμου. Εκτός από θέματα ενοικίου το Δικαστήριο επιλαμβάνεται και θεμάτων ανάκτησης κατοχής. Με βάση το Άρθρο 11 του Νόμου η ανάκτησης κατοχής περιορίζεται σε συγκεκριμένες μόνο περιπτώσεις όπως π.χ. όπου υπάρχει παράλειψη καταβολής οποιουδήποτε ενοικίου ή όπου το ακίνητο έχει υποστεί ζημία λόγω καταστρεπτικών πράξεων ή σοβαρής αμέλειας του Ενοικιαστή ή που υπάρχει διαγωγή που αποτελεί οχληρία ή παράβασης όρου Περί υπενοικίασης ή που απαιτείται λογικά από τον ιδιοκτήτη ή για σκοπούς κατεδάφισης ή κατεδάφισης και επαναδοικοδόμησης. Βεβαίως μπαίνουν αυτές οι προϋποθέσεις τόσο διαδικαστικής όσο και ουσιαστικής μορφής με στόχο για κοινωνικοοικονομικούς σκοπούς να διαφυλάττεται και διασφαλίζεται η κατοχή του ακινήτου από τον ενοικιαστή έστω και αν η ενοικίαση έχει λήξει ή τερματιστεί. Ο νόμος κρίθηκε παλαιότερα συνταγματικός αλλά παραμένει θέμα κατά πόσο με την εφαρμογή σήμερα και την νομολογία έκτοτε της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ο περιορισμός στις εξώσεις και ή τα ενοίκια είναι δυνατόν να συνεχίσει. Το Δικαστήριο Ελέγχου Ενοικιάσεων έχει δικαιοδοσία, επίσης να αναθεωρεί Διατάγματα του ως επίσης και να τιμωρεί για παρακοή αλλά και να παραχωρεί νέα ενοικίαση, ως και δικαιοδοσία να επιβάλλει όρους επί παντός Διατάγματος.

Σύμφωνα με το Άρθρο 7 του Νόμου οποιαδήποτε Απόφασης του Δικαστηρίου υπόκειται εντός 42 ημερών από την έκδοση της σε Έφεση ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Η πρόνοια αυτή ισχύει από το 1999. Το Δικαστήριο έχει δικαίωμα να επιδικάζει εμπορική εύνοια (αέρα) προς όφελος ενοικιαστή ο οποίος

αναφέραμε πιο πάνω. Ως επί το πλείστον η πρακτική απέδειξε ότι το Δικαστήριο Εργατικών Διαφορών λειτουργεί ικανοποιητικά και εκδίδει αποφάσεις ακλουθώντας την Νομολογία του ίδιου του Δικαστηρίου ως και την Νομολογία του Ανωτάτου Δικαστηρίου αλλά και νομολογία αγγλικών Δικαστηρίων στον τομέα του αγγλικού Εργατικού Δικαίου. Η διεκπεραίωση των υποθέσεων είναι συντομότερα αυτής στα Επαρχιακά Δικαστήρια.

ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ:

Σαν αποτέλεσμα των δικοινοτικών διαταραχών κατέστη αναγκαία η σύσταση της Εθνικής Φρουράς. Η Κυπριακή Δημοκρατία τελούσε υπό απειλή εισβολής και αντιμετώπιζε επίσης εσωτερικό κίνδυνο, λόγω των δικοινοτικών ταραχών που ξέσπασαν τον Δεκέμβριο του 1963. Αναπόφευκτα με την δημιουργία Εθνικής Φρουράς προέκυψε σαφώς και η αναγκαιότητα θέσπισης Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα και Δικονομίας. Προφανώς χρησιμοποιήθηκε το ελληνικό πρότυπο. Ο Ποινικός Κώδικας είναι το απαραίτητο συμπλήρωμα στο Περί Εθνικής Φρουράς Νόμο 20/1964. Ο Στρατιωτικός Ποινικός Κώδικας και Δικονομία θεσπίστηκαν με τον Νόμο 40 του 1964. Το 14^ο μέρος του Νόμου καλύπτει τον οργανισμό των Δικαστηρίων και την Δικονομία. Όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στο Άρθρο 102 «η ποινική δικαιοσύνη εν των στρατώ απονέμεται: –

A Υπό του Στρατιωτικού Δικαστηρίου ως Πρωτοβαθμίου.

B. Υπό του Ανωτάτου Δικαστηρίου ως Δευτεροβαθμίου»

Με το Άρθρο 103 του Νόμου καθιερύεται Στρατιωτικό Δικαστήριο και ασκεί καθ' άπασα στην Κύπρο την δικαιοδοσία του. Το Στρατιωτικό Δικαστήριο συνεδριάζει στην Λευκωσία αλλά, και σε Επαρχιακά Δικαστήρια στις άλλες πόλεις. Δυνάμει του Άρθρου 104 το Στρατιωτικό Δικαστήριο σύγκεται εκ του Προέδρου ή του Αναπληρωτού Προέδρου και δυο Στρατοδικών απάντων διοριζομένων υπό του Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Σύμφωνα με το Άρθρο 104 (A) του Νόμου ο Πρόεδρος πρέπει αν κατέχει τα προσόντα του Ανώτερου Επαρχιακού Δικαστή

και ο Αναπληρωτής του Επαρχιακού Δικαστή. Ο Πρόεδρος φέρει *virtute officio* το βαθμό του Υποστράτηγου και Ταξίαρχου αντίστοιχα.

Οι Στρατοδίκες ορίζονται από τον Πρόεδρο του Στρατοδικείου από κατάλογο Στρατοδικών που ετοιμάζει το Ανώτατο Δικαστικό Συμβούλιο. Περαιτέρω σύμφωνα με το Άρθρο 105 διορίζονται υπάλληλοι τα καθήκοντα και οι εξουσίες των οποίων καθορίζονται από διαδικαστικό κανονισμό του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Είναι αμφίβολο κατά την γνώμη μου κατά πόσο το Ανώτατο Δικαστήριο κέκτηται αρμοδιότητα με διαδικαστικό κανονισμό να καθορίζει καθήκοντα υπαλλήλου. Πολύ πιθανόν τούτο να αντίκειται προς το Σύνταγμα. Συμφώνως του Άρθρου 106 καθήκοντα Στρατιωτικών Εισαγγελέων εκτελούν νομικοί λειτουργοί της νομικής υπηρεσίας αλλά ο Γενικός Εισαγγελέας εξουσιοδοτεί αξιωματικούς λοχαγούς και άνω με νομική κατάρτιση που είναι εγγεγραμμένοι στο μητρώο δικηγόρων να εκτελούν χρέη και καθήκοντα Στρατιωτικού Εισαγγελέα.

Γίνεται πρόνοια στο Άρθρο 107 ανάλογα με τον βαθμό του κατηγορουμένου, για το βαθμό του Προέδρου και Στρατοδικών. Η δικαιοδοσία και αρμοδιότητα των Στρατιωτικών Δικαστηρίων επεξηγείται και αναλύεται λεπτομερώς στο Άρθρο 112. Βασικά το Στρατιωτικό Δικαστήριο δικάζει περί αδικημάτων και όχι για αποζημιώσεις που προκύπτουν από τα αδικήματα.

Στην αρμοδιότητα του Στρατιωτικού Δικαστηρίου υπάγονται αδικήματα τα οποία διαπράττονται από στρατιωτικούς αιχμάλωτους πολέμου, λιποτάκτες, εν αδεία διατελούντες στρατιωτικούς μέχρι δυο μήνες, και στρατεύσιμους.

Σημασίας είναι η πρόνοια του Άρθρου 112 (2)(3) το οποίο προνοεί:

«Κατ' εξαίρεση υπάγονται εις την αρμοδιότητα του Στρατιωτικού Δικαστηρίου, ιδιώται εφόσον δια του παρόντος νόμου ή άλλου ειδικού νόμου ούτως ορίζεται.».

Σύμφωνα με το Άρθρο 113 γίνονται εξαιρέσεις στο Άρθρο 112. Εξαιρούνται από την αρμοδιότητα του Στρατιωτικού Δικαστηρίου και δικάζονται από τα κοινά Ποινικά Δικαστήρια οι παραβάσεις Νόμων Περί Εκλογών, η πειρατεία και ναυταπάτη, οι παραβάσεις των τελωνειακών δασικών και φορολογικών Νόμων, των Νόμων Περί Ναρκωτικών και Θήρας και πάσα υπό τον κοινό Ποινικό Νόμο, αξιόποινος πράξης η οποία διαπράττεται κατά μελών των δυνάμεων ασφαλείας ή κατά την εκτέλεση αστυνομικών καθηκόντων αυτών. Επίσης εξαιρούνται παραβάσεις τροχαίας εφόσον ο στρατιωτικός δεν ετέλει σε διατεταγμένη υπηρεσία και το όχημα του δεν ανήκε εις την στρατιωτική υπηρεσία. Επίσης εξαιρούνται αδικήματα περιφρόνησης κοινού Ποινικού Δικαστηρίου, διαπραπτόμενα στο ακροατήριο.

Τέλος να σημειωθεί επίσης ότι σύμφωνα με το Άρθρο 114 όπου υπάρχει συμμετοχή στρατιωτικών και ιδιωτών τότε άπαντες υπάγονται στα κοινά Δικαστήρια. Εκτός εάν το αδίκημα αφορά το στρατιωτικό Ποινικό Νόμο οπότε γίνεται διαχωρισμός των στρατιωτικών από τους ιδιώτες. Όπου υπάρχει αμφισβήτηση αρμοδιότητας μεταξύ στρατοδικείου και Ποινικού Δικαστηρίου το θέμα επιλύει το Ανώτατο Δικαστήριο. Οι πρόνοιες των Άρθρων 116 και έπειτα αφορούν την δικονομία.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ:

Σε σχέση με τα Εκκλησιαστικά Δικαστήρια το θέμα όπως είδαμε διέπεται από το Άρθρο 111 του Συντάγματος όπως τροποποιήθηκε και το καταστατικό της Αγιότατης Εκκλησίας της Κύπρου το 1999, μέχρι πρόσφατα οπότε και τροποποιήθηκε. Με βάση το Άρθρο 236 του εν λόγω καταστατικού ιδρύονται Εκκλησιαστικά Δικαστήρια Οικογενειακού Δικαίου τα οποία διακρίνονται σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια δηλαδή Εφετεία. Ο Πρόεδρος του πρωτοβάθμιου είναι πάντοτε αξιωματούχος κληρικός και αν είναι δυνατόν κάτοχος πτυχίου νομικής, Άρθρο 240. Απαρτίζονται δυνάμει του Άρθρου 239 από ένα Πρόεδρο και 2 Παρέδρους. Το Εφετείο λειτουργεί σε κάθε Επισκοπική

καθιδρύεται Εφοριακό Συμβούλιο με αρμοδιότητα την εξέταση Ιεραρχικών Προσφυγών εναντίον αποφάσεων του Διευθυντή του Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων και ή λειτουργιών του. Σύμφωνα με το Άρθρο 20 του Νόμου, οποιοδήποτε πρόσωπο θεωρεί τον εαυτό αδικημένο από την φορολογία που του επιβλήθηκε έχει επιλογή, είτε να ασκήσει προσφυγή στο Ανώτατο Δικαστήριο σύμφωνα με το Άρθρο 146 του Συντάγματος ή να ασκήσει Ιεραρχική Προσφυγή στο Εφοριακό Συμβούλιο εναντίον της Απόφασης εντός 45 ημερών. Για να επιληφθεί της Προσφυγής το Εφοριακό Συμβούλιο προηγείται καταβολή του μη αμφισβητούμενου μέρους του φόρου. Μετά την εξέταση της Ιεραρχικής Προσφυγής σε Ακρόαση που προηγείται και αφού ακούσει τις απόψεις του Αιτητή και του Διευθυντή ή του αντιπροσώπου των, το Εφοριακό Συμβούλιο αποφασίζει επί του θέματος. Με βάση το Άρθρο 21 του Νόμου οποιοδήποτε πρόσωπο θεωρεί τον εαυτό του αδικημένο μπορεί στην συνέχεια να προσφύγει στο Ανώτατο Δικαστήριο κατά της απόφασης του Εφοριακού Συμβουλίου. Η σύσταση και λειτουργία του Εφοριακού Συμβουλίου καθορίζονται σε κανονισμούς που έχει εκδώσει το Υπουργικό Συμβούλιο. Το Εφοριακό Συμβούλιο επιλαμβάνεται μεταξύ άλλων αποφάσεων για άμεσους φόρους δεν ασχολείται με θέματα που αφορούν το ΦΠΑ. Δεδομένου ότι ο ΦΠΑ καθορίζεται με τις πρόνοιες άλλης νομοθεσίας και την διαχείριση του οποίου έχει το τμήμα τελωνείων.

ΓΕΝΙΚΕΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ:

Η Οργάνωση των Δικαστηρίων στην Κύπρο ξεκίνησε από την κατανομή αρμοδιοτήτων μεταξύ Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου, Ανωτάτου Δικαστηρίου και Επαρχιακών Δικαστηρίων για να συμπυκωθεί αργότερα όπως είδαμε πιο πάνω ενόψει του δικαίου της Ανάγκης σε ενιαίο Ανώτατο Δικαστήριο και Επαρχιακά Δικαστήρια. Λόγω των αναγκών με την θέσπιση εξειδικευμένων νομοθετημάτων εγκαθιδρύθηκαν και εξειδικευμένα Δικαστήρια σε εξειδικευμένους τομείς. Εκ των πραγμάτων και στην πορεία κατέστη αναγκαίο να διευρυνθεί η οργάνωση των δικαστηρίων. Παρόλον τούτο η Κύπρος αντιμετωπίζει όπως και οι περισσότερες ίσως Ευρωπαϊκές χώρες πρόβλημα καθυστερήσεων στην

απονομή της Δικαιοσύνης. Έχουν ασφαλώς ληφθεί μέτρα προς την κατεύθυνση βελτίωσης της όλης κατάστασης όχι όμως προς την οριστική επίλυση του θέματος. Είναι ανάγκη το θέμα να αντιμετωπιστεί σφαιρικά και προφανώς θα ήταν χρήσιμο για τον σκοπό αυτόν να εισαχθεί στην Κύπρο ο θεσμός μόνιμης Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής η οποία να απαρτίζεται από νομομαθείς οι οποίοι να εξετάζουν από καιρού εις καιρόν θέματα που αφορούν την δυσλειτουργία στον τομέα απονομής της δικαιοσύνης με στόχο την έκδοση διαρκών εκθέσεων έτσι π ου να υπάρχει μια διαρκής προσπάθεια ανανέωσης και βελτίωσης της οργάνωσης των δικαστηρίων. Δεν διαφεύγει της προσοχής μας ότι τα ποσά τα οποία διατίθενται ετήσια στον εκάστοτε προϋπολογισμό για θέματα δικαιοσύνης δεν επαρκούν. Παρόλον ότι η δικαιοσύνη με τα λίγα μέσα που διαθέτει κατάφερε στην Κύπρο να επιτελέσει ένα αρκετά αξιόλογο έργο σίγουρα θα μπορούσε να πετύχει ακόμα περισσότερα εάν και εφόσον υπήρχαν συγκεκριμένες και έγκυρες προτάσεις σε διαρκή βάση και υλοποιούντο με την διάθεση των απαραίτητων όρων για τον σκοπό αυτόν.

Δρ. Χρίστος Κληρίδης

12.10.2010